

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1401/2025
26.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Зорана Богојевића и др., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Зорана Богојевића - адвоката Драгана Стојшића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Мајданпеку К 26/2023 од 14.06.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 626/24 од 27.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 26.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Зорана Богојевића - адвоката Драгана Стојшића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Мајданпеку К 26/2023 од 14.06.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 626/24 од 27.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мајданпеку К 26/2023 од 14.06.2024. године окривљени Зоран Богојевић оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године. Правни следбеник, сада покојног оштећеног је упућен на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева. Према окривљеном изречена је мера безбедности забрана управљања моторним возилом у трајању од три године и обавезан је на плаћање трошкова кривичног поступка.

Истом пресудом, окривљени АА ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ. Правни следбеник, сада покојног оштећеног је упућен на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева. Одлучено је да трошкови кривичног поступка падну на терет буџетских средстава.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 626/24 од 27.05.2025. године, делимичним усвајањем жалбе ОЈТ у Неготину, Одељење у Мајданпеку, преиначена је пресуда Основног суда у Мајданпеку К 26/2023 од 14.06.2024. године, у ставу првом у делу одлуке о кривичног санкцији, тако што је Апелациони суд у Нишу окривљеног

Зорана Богојевића за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од четири године, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу, у ставу првом, потврђена. Истом пресудом одбијена је жалба ОЈТ у Неготину, Одељење у Мајданпеку, изјављена против пресуде Основног суда у Мајданпеку К 26/2023 од 14.06.2024. године, у односу на окривљеног АА, као неоснована и првостепена пресуда у овом делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Зорана Богојевића - адвокат Драган Стојшић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине другостепену пресуду и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, при чему не опредељује конкретно ни једну повреду закона у смислу става 4. члана 485. ЗКП, већ у образложењу захтева најпре наводи да другостепени суд није навео које су то објективне околности под којима је дело извршено које се у толикој мери разликују од објективних околности које је утврдио првостепени суд, као и да није навео разлоге зашто степен кривице окривљеног подиже до те мере да дуплира казну, на који се начин суштински истиче битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Поред наведеног у захтеву за заштиту законитости се истиче и да окривљени није управљао возилом под дејством алкохола или било којих психотропних супстанци, а прекорачио је дозвољену брзину за три километра на час. Такође, налазом и мишљењем Факултета техничких наука, Департман за саобраћај Нови Сад је наведено да је реакција возача аутомобила „BMW“ била неадекватна, јер да је остао у коловозној траци којом се кретао или да је своје возило изместио у десну страну до судара не би дошло. Бранилац закључује да је нејасно на основу чега је суд закључио да је скретање улево возача аутомобила „BMW“ била инстинктивна реакција, а време од 1,7 секунди је било исто за скретање и улево и удесно. Према мишљењу браниоца инстинктивна реакција би била да се што више удаљи од возила које му долази из супротног правца у сусрет и које почиње да се враћа у своју коловозну траку а не да

прелази на коловозну траку намењену за кретање управо тог возила. Наиме, коловозна трака којом се кретао возач аутомобила „BMW“ је намењена за претицање возила из смера којим се он кретао а не за вожњу истом. Такође, чињеница је да оштећена није била везана сигурносним појасем, иако је то била њена обавеза, јер да јесте последице саобраћајне несреће би биле знато мање, што је и мишљење Завода за судску медицину Ниш у коме се наводи да би вероватноћа неконтролисаног померања оштећене и настанак смртне последице услед повреде главе била далеко мања.

Изнети наводи браниоца окривљеног у битном представљају оспоравање утврђеног чињеничног стања и оцене доказа дате од стране нижестепених судова, давањем сопствене оцене изведених доказа која је потпуно другачија од оне дате у побијаним правноснажним одлукама.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да се нижестепене пресуде побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа од стране нижестепених судова, а што не представља законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Зорана Богојевића - адвоката Драгана Стојшића оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Зорана Богојевића - адвоката Драгана Стојшића, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић